

Politiet har delt det ærede Medlems Skæbnetro og ment, at det ikke kunde nytte at gribe ind, har bevirket, at vi er kommet saa langt ud i de uheldige Forhold, som vi er. Derfor haaber jeg, at det ærede Medlem og mange af hans Partifæller, der interesserer sig for Løsningen af de sociale Spørgsmaal, men som synes at savne Forstaaelse af dette Spørgsmaals Betydning, efterhaanden ligesom Politiet maa komme til den Opfattelse, at der her virkelig er noget at gøre. Jeg haaber, at dette Lovforslag maa kunne tages som et Udtryk for, at en ny Forstaaelsens Tid med Hensyn til dette Spørgsmaal er vaagnet hos Københavns Politi, og at herfra denne Forstaaelse maa brede sig ud over Landet, hvor mange Steder Politiet kunde trænge til at vinde en lignende Forstaaelse som den, som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Kirk viste med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Det er efter min Mening rigtigt, at de Bestemmelser, som her foreslaas, bliver til Lov, men det forekommer mig, at de ikke er tilstrækkelige til at løse det store Spørgsmaal, som her foreligger. Hvis Forholdene i visse Beværtninger virkelig er saadanne, at de regulerende Bestemmelser, som her foreslaas, er nødvendige, bør efter min Mening en saadan Beværtnings Forhold ikke reguleres, saa bør Beværtningen lukkes. Idet jeg derfor anbefaler dette Lovforslag, vil jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister, at han gør, hvad han kan, for hos sin Kollega den højtærede Indenrigsminister at fremskynde Gennemførelsen af Beværterlovsforslaget, saaledes at vi kan faa en endnu mere værdifuld Hjælp end den, vi nu har, til at faa en Ordning af disse Forhold, en Ordning, der ikke blot bestaar i regulerende Bestemmelser, men som fører til, at de Beværtninger, vi her staar overfor, og som ingen kan have Interesse i oprettholdes, lukkes. Det betydningsfulde Samfundsonde, vi her staar overfor, skal vi ikke søge blot at regulere, det skal vi søge at afskaffe.

H. O. Hansen: Det her foreliggende Lovforslag tager kun Sigte paa saadanne Virksomheder, der efter min Mening ikke bør og ikke kan tolereres, og et saadant Forslag hilser jeg med Tilfredshed. Jeg mener, der bør gøres, hvad der kan gøres, for at standse den Slags Virksomheder, som et Samfund ikke kan tolerere, og jeg mener ogsaa, man ved dette Forslag støtter de Bestræbelser, der fra Beværternes Side i de senere Aar har været gjorte for at højne Stændens Anseelse i Folkets Omdømme, idet

man, som en af de foregaaende Talerne bemærkede, ikke kan skære alle Beværtere over een Kam, hvad der i store Dele af vort Folk er en vis Tilbøjelighed til. Jeg tror, disse Bestemmelser netop vil støtte Stændens Bestræbelser for at rense ud og hindre de daarlige Elementer i at fortsætte deres Virksomhed. At saadanne Bestemmelser er nødvendige, forekommer det mig, at de Domme, der er faldet i den senere Tid, viser, og ikke mindst Højesterets Afgørelse i den berømte Kolding-Affære viser, at der trænges til skærpede Forholdsregler overfor de slette Restauratører. Det er mig da ogsaa bekendt, at Beværtningsorganisationernes øverste Ledelse paa ingen Maade mener, at de her foreslaaede Forholdsregler er for skarpe; det er — som ogsaa det ærede Medlem Hr. Laurs Kvist formodede — i deres Interesse, at der bliver gjort noget for at støtte dem i de Bestræbelser, jeg har omtalt; Ledelsen mener derimod, at Forudsætningen for et Beværterborgerskab, hvortil der jo kræves en vis Adkomst, som undersøges af Nævnene, er bristet, i det Øjeblik Forretningen stilles under Politiofsigt. Det vilde derfor sikkert være bedre, om Bevillingerne — som det ærede Medlem Hr. Heilesen sluttede med at anbefale — fratoges saadanne Bevillingshavere, idet det Grundlag, hvorpaa de har faaet Bevillingen, er glippet, naar de kommer under Politiofsigt. Jeg mener ogsaa, at de har mistet enhver Betingelse for at drive deres Forretning, naar de er under Politiofsigt. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet. Man er blot uenig om noget, som i denne Forbindelse er ligegyldigt, nemlig hvem der har Skylden for, at Forholdet er blevet saa daarligt, som det er, og hvem der har Æren for, at vi kommer bort derfra. Det er noget, vi ikke behøver at inlade os paa, Spørgsmaalet er blot, om man er tilfreds med Lovforslaget og den Form, det har faaet; og jeg har det Indtryk, at det er man fra alle Partiers Side. Jeg er selvfølgelig enig med det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen i, at man kan ikke afskaffe Drikkeri og Usædelighed, men det er heller ikke Meningen med Forslaget, saa maatte den, der har fremsat det, være meget naiv. Men det kan kræves, at de Mennesker, der leder eller er ansatte i en Beværtning, ikke er meddelagtige i Udplyndringer, som foregaar dér. Forudsætningen er den, at